TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2007 m. liepos 5 d. *

Byloje C-321/05

dėl *Østre Landsret* (Danija) 2004 m. rugpjūčio 3 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2005 m. rugpjūčio 23 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Hans Markus Kofoed

prieš

Skatteministeriet,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann (pranešėjas), teisėjai A. Tizzano, A. Borg Barthet, M. Ilešič ir E. Levits,

* Proceso kalba: danų.

generalinė advokatė J. Kokott,
posėdžio sekretorius H. von Holstein, kanclerio pavaduotojas,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2007 m. sausio 18 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— Hans Markus Kofoed, atstovaujamo advokato L. Melchior Kjeldsen,

— Danijos vyriausybės, atstovaujamos J. Molde, padedamo advokato K. Lundgaard Hansen,

— Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės vyriausybės, atstovaujamos C. Gibbs, padedamos barristerio J. Stratford,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos H. Støvlbæk ir R. Lyal,

susipažinęs su 2007 m. vasario 8 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyvos 90/434/EEB dėl bendros mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių įmonių jungimui, skaidymui, turto perleidimui ir keitimuisi akcijomis (OL L 225, p. 1), 2 straipsnio d punkto, 8 ir 11 straipsnių išaiškinimo.

2 Šis prašymas buvo pateiktas sprendžiant ginčą tarp H. M. Kofoed ir *Skatteministeriet* (Mokesčių ir akcizų ministerija) dėl pajamų, gautų pasikeitus akcijomis, apmokestinimo.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

3 Remiantis Direktyvos 90/434 pirma konstatuojamąja dalimi, direktyva siekia užtikrinti, kad įvairių valstybių narių įmonių restruktūrizavimo operacijų, pavyzdžiui, jungimosi, skaidymo, turto perleidimo ir keitimosi akcijomis, neapsunkintų apribojimai, kliūtys ar suvaržymai, atsirandantys, visų pirma, dėl valstybių narių mokesčių teisės nuostatų.

4 Tuo tikslu ši direktyva nustato sistemą, pagal kurią minėti sandoriai patys negali būti pagrindas apmokestinti. Galimas vertės padidėjimas, susijęs su šiais sandoriais, iš principo gali būti apmokestinamas, bet tik tuo momentu, kai jie yra faktiškai įvykdomi.

5 Direktyvos 90/434 2 straipsnio d punktas „keitimąsi akcijomis" apibrėžia kaip „operaciją, kuria įmonė įsigyja kitos įmonės kapitalo dalį, kuri suteikia jai daugumą balsų toje kitoje įmonėje, mainais už tos kitos įmonės akcininkams (už šių akcininkų vertybinius popierius) išleistus pirmos įmonės kapitalui atstovaujančius vertybinius popierius, ir, jeigu taikoma, apmokėjimą grynais pinigais, kurio suma neviršija 10 % tų mainais išleistų vertybinių popierių nominalios vertės arba, jeigu nominalios vertės nėra, – jų buhalterinės vertės".

6 Remiantis Direktyvos 90/434 2 straipsnio g ir h punktais, „įgytoji įmonė" – „tai įmonė, kurioje kita įmonė pradeda valdyti kapitalą vertybinių popierių keitimosi būdu", o „įgyjančioji įmonė" – tai „įmonė, kuri pradeda valdyti kitos įmonės kapitalą vertybinių popierių keitimosi būdu".

7 Direktyvos 8 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodoma:

„1. Jungimosi, skaidymo arba keitimosi akcijomis metu gaunančiosios arba įgyjančiosios įmonės kapitalui atstovaujančių vertybinių popierių paskirstymas perleidžiančiosios arba įgytosios įmonės akcininkui mainais už pastarosios įmonės kapitalui atstovaujančius vertybinius popierius, savaime nesukelia tokio akcininko pajamų, pelno arba turto vertės padidėjimo pajamų apmokestinimo.

<...>

4. 1, 2 ir 3 dalys netrukdo valstybei narei apmokestinant akcininkus atsižvelgti į bet kokius mokėjimus grynais pinigais, susijusius su jungimusi, skaidymu arba keitimusi akcijomis."

8 Direktyvos 90/434 11 straipsnio 1 dalies a punktas nustato, kad „valstybė narė gali atsisakyti taikyti arba gali neleisti pasinaudoti visomis arba dalimi šios direktyvos II, III ir IV dalių nuostatų, jeigu išaiškėja, kad <...> keitimosi akcijomis pagrindinis arba vienas iš pagrindinių tikslų yra mokesčių vengimas arba mokesčių slėpimas <...>".

Nacionalinės teisės aktai

9 Danijos teisėje keitimosi akcijomis apmokestinimą šioje byloje svarbiu laikotarpiu reglamentuoja 1993 m. rugsėjo 15 d. Pelno iš akcijų perleidimo apmokestinimo įstatymas (*aktieavancebeskatningsloven*) (*Lovtidende* 1993, p. 4171, toliau – *aktieavancebeskatningsloven*) ir 1992 m. rugpjūčio 27 d. Įmonių susijungimams taikomo apmokestinimo įstatymas (*fusionsskatteloven*) (*Lovtidende* 1992, p. 3374, toliau – *fusionsskatteloven*).

10 Aktieavancebeskatningsloven 13 straipsnis numato:

„1. Keitimosi akcijomis atveju įgytosios bendrovės akcininkai apmokestinami pagal *fusionsskatteloven* 9 ir 11 straipsnius, jei tiek įgyjančioji, tiek įgytoji įmonė yra valstybės narės įmonė Direktyvos 90/434/EEB 3 straipsnio prasme. Įmonių susijungimo data yra keitimosi akcijomis data. Keitimasis akcijomis turi įvykti praėjus ne daugiau nei šešiems mėnesiams nuo pirmosios pasikeitimo dienos.

2. Keitimasis akcijomis 1 dalies prasme yra operacija, kuria įmonė įsigyja kitos įmonės kapitalo dalį, kuri suteikia jai daugumą balsų toje įmonėje, mainais už tos kitos įmonės akcininkams išleistus pirmos įmonės kapitalui atstovaujančius vertybinius popierius, ir, jeigu taikoma, apmokėjimą grynaisiais pinigais, kurio suma neviršija 10 % tų mainais išleistų vertybinių popierių nominalios vertės arba, jeigu nominalios vertės nėra, – jų buhalterinės vertės.

<...>“

11 *Fusionsskatteloven* 9 straipsnis, į kurį nurodo aktieavancebeskatningsloven 13 straipsnio 1 dalis, nustato:

„1. Perleidžiančios įmonės (įgytosios įmonės) akcijos laikomos akcininko perleistomis trečiajam asmeniui, jei už jas atlyginama kitaip nei gaunančiosios įmonės (įgyjančiosios įmonės) akcijomis. <...>

<...>“

12 *Fusionsskatteloven* 11 straipsnis nustato:

„1. Nustatant bendrąsias arba specialiąsias pajamas, perimančiosios įmonės (įgyjančiosios įmonės) išleistos akcijos, kurias perleidžiančiosios įmonės (įgytosios

įmonės) akcininkai gauna kaip atlygį už perleistas akcijas, laikomos įgytomis tą pačią dieną ir už tą pačią kainą, kaip ir perleistos akcijos. <...>

<...>"

13 Yra aišku, kad tuo metu, kai vyko pagrindinėje byloje nagrinėjami įvykiai, Danijos teisėje nebuvo specialių nuostatų, perkeliančių Direktyvos 90/434 11 straipsnį.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

14 H. M. Kofoed ir N. Toft turėjo po 50 % Danijos uždarosios akcinės bendrovės *Cosmopolit Holding ApS* (toliau – *Cosmopolit*), kurios kapitalą sudarė 240 000 DKK, akcijų.

15 1993 m. spalio 26 d. abu jie įsigijo po vieną iš dviejų 1 IEP (Airijos svaras) nominalo pagal Airijos teisę įsteigtos uždarosios akcinės bendrovės *Dooralong Ltd.* (toliau – *Dooralong*) akciją.

16 Po to *Dooralong* padidino savo kapitalą išleisdama 21 000 naujų 1 IEP nominalo akcijų.

17 1993 m. spalio 29 d. H. M. Kofoed ir N. Toft iškeitė visas turėtas *Cosmopolit* akcijas į visas naujai išleistas *Dooralong* akcijas. Taigi po šio keitimosi kiekvienas iš jų turėjo po 10 501 *Dooralong* akciją. Pastaroji įmonė turėjo visą įmonės *Cosmopolit* įstatinį kapitalą.

18 1993 m. lapkričio 1 d. *Dooralong* gavo 2 742 616 IEP (maždaug 26 000 000 DKK) dividendų iš savo naujai įgytos dukterinės įmonės *Cosmopolit*, kurios nuosavas kapitalas taip buvo sumažintas iki 1 709 806 DKK.

19 1993 m. lapkričio 3 d. visuotinis įmonės *Dooralong* akcininkų susirinkimas nutarė savo dviem akcininkams H. M. Kofoed ir N. Toft išmokėti 2 742 116 IEP dividendų.

20 Apmokestintas pajamų mokesčiu už 1993 metus, H. M. Kofoed savo pajamų deklaracijoje nurodė, kad *Cosmopolit* akcijų keitimas į naujas *Dooralong* akcijas turi būti atleistas nuo mokesčio. Danijos mokesčių administratorius šią deklaraciją atmetė nurodydamas, kad dividendų išmokėjimas turi būti laikomas sudėtine pasikeitimo akcijomis operacijos dalimi, nes buvo viršyta maksimali 10 % keitimuisi skirtų vertybinių popierių nominalios vertės riba, kurią numato Direktyva 90/434, kai apmokėjimas atliekamas grynaisiais pinigais. Remiantis mokesčių administratoriaus nuomone, dėl to keitimuisi akcijomis negalėjo būti taikomas atleidimas nuo mokesčio pagal šią direktyvą.

21 Taigi H. M. Kofoed apskundė *Landsskatteretten* mokesčių administratoriaus sprendimą, pagal kurį nagrinėjamas pasikeitimas akcijomis neturi būti atleistas nuo mokesčio pagal Direktyvą 90/434. Kadangi šis sprendimas buvo paliktas galioti, H. M. Kofoed pateikė ieškinį *Østre Landsret*.

22 Šiomis aplinkybėmis *Østre Landsret* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar Direktyvos 90/434/EEB <...> 2 straipsnio d punktas turi būti aiškinamas taip, kad operacija nelaikoma „keitimusi akcijomis" šios direktyvos prasme, jei keitimosi akcijomis šalys, sudarydamos susitarimą dėl šio keitimosi, teisiškai neįsipareigodamos kartu parodė savo bendrą ketinimą pirmojo po keitimosi akcijomis įvyksiančio įgyjančiosios įmonės visuotinio akcininkų susirinkimo metu pritarti dividendų, viršijančių 10 % nominalios per keitimąsi akcijomis perduotų vertybinių popierių vertės, išmokėjimui ir jei šie dividendai faktiškai yra išmokami?"

Dėl prejudicinio klausimo

23 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar tokiomis aplinkybėmis, kokios yra pagrindinėje byloje, Direktyvos 90/434 8 straipsnio 1 dalis draudžia tokį keitimosi akcijomis apmokestinimą, koks yra nagrinėjamas.

Šiame kontekste prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pirmiausia klausia, ar toks pasikeitimas akcijomis yra „keitimasis akcijomis" šios direktyvos 2 straipsnio d punkto prasme ir, konkrečiai tariant, ar tokie dividendai, kokie buvo išmokėti, neturi būti įtraukti apskaičiuojant šiame straipsnyje numatytą apmokėjimą grynaisiais pinigais.

Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar mokesčių administratorius galėjo reaguoti į galimą piktnaudžiavimą teise, nors nacionalinis įstatymų leidėjas ir nebuvo priėmęs specialių priemonių Direktyvos 90/434 11 straipsniui perkelti.

Dėl „keitimosi akcijomis" Direktyvos 90/434 prasme kvalifikavimo

24 Pirmiausia reikia priminti, kad Direktyvos 90/434 8 straipsnio 1 dalis draudžia įgytosios įmonės akcininkų lygmeniu apmokestinti vertybinių popierių perleidimą keičiantis akcijomis.

25 Remiantis šios direktyvos 2 straipsnio d punkte pateiktu apibrėžimu, „keitimasis akcijomis" yra „operacija, kuria įmonė įsigyja kitos įmonės kapitalo dalį, kuri suteikia jai daugumą balsų toje kitoje įmonėje, mainais už tos kitos įmonės akcininkams (už šių akcininkų vertybinius popierius) išleistus pirmos įmonės kapitalui atstovaujančius vertybinius popierius, ir, jeigu taikoma, apmokėjimą grynaisiais pinigais, kurio suma neviršija 10 % tų mainais išleistų vertybinių popierių nominalios vertės arba, jeigu nominalios vertės nėra, – jų buhalterinės vertės".

26 Pagrindinėje byloje yra aišku, kad nagrinėjamas keitimasis akcijomis iš principo buvo atliktas vykdant įsigijimo operaciją pastarosios nuostatos prasme.

27 Tačiau šalys nesutaria dėl klausimo, ar dividendai, kuriuos įmonė *Dooralong* išmokėjo H. M. Kofoed ir N. Toft, netrukus po šio pasikeitimo akcijomis turi būti laikomi šio įsigijimo operacijos dalimi. Į šį klausimą atsakius teigiamai, būtų viršyta Direktyvos 90/434 2 straipsnio d punkte nustatyta 10 % apmokėjimo grynaisiais pinigais riba ir dėl to šis keitimasis akcijomis turėtų būti apmokestintas.

28 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kaip pažymėjo ir generalinė advokatė savo išvados 44–47 ir 52 bei 53 punktuose, kad „apmokėjimo grynaisiais pinigais" sąvoka Direktyvos 90/434 2 straipsnio d punkto prasme susijusi su piniginiais mokėjimais,

turinčiais tikro atlygintinumo už įsigijimo sandorį pobūdį, t. y. mokėjimais, dėl kurių privalomai buvo susitarta papildomai greta įgyjančiosios įmonės kapitalą sudarančių vertybinių popierių skyrimo, neatsižvelgiant į galimus šio sandorio motyvus.

29 Iš Direktyvos 90/434 sandaros ir sistemos išplaukia, kad apmokėjimas grynaisiais pinigais ir įsigijimo operacija yra to paties sandorio dalys. Iš tiesų apmokėjimas yra neatsiejama atlyginimo, kurį įgyjančioji įmonė moka įgytosios įmonės akcininkams siekdama joje įgyti didžiąją dalį akcijų, dalis.

30 Be to, Teisingumo Teismas jau turėjo progą paaiškinti, jog iš Direktyvos 90/434 2 straipsnio d punkto ir bendros šios direktyvos struktūros išplaukia, kad ja įtvirtinta bendra mokesčių sistema, apimanti įvairias mokesčių lengvatas, turi būti vienodai taikoma visoms įmonių jungimo, skaidymo, turto perleidimo ir keitimosi akcijomis operacijoms, neatsižvelgiant į jų finansinius, ekonominius ar vien mokestinius motyvus (žr. 1997 m. liepos 17 d. Sprendimo, *Leur-Bloem*, C-28/95, Rink. p. I-4161, 36 punktą).

31 Todėl „apmokėjimui grynaisiais pinigais" Direktyvos 90/434 2 straipsnio d punkto prasme negalima priskirti piniginio mokėjimo, kurį įgyjančioji įmonė skiria įgytosios įmonės akcininkams, vien dėl to, kad egzistuoja tam tikras laiko ar kitas ryšys su įsigijimo sandoriu arba galimas mokesčių vengimo motyvas. Priešingai, kiekvienu nagrinėjamu atveju, atsižvelgiant į visas aplinkybes, reikia patikrinti, ar nagrinėjamas apmokėjimas turi privalomo atlyginimo už įsigijimo operaciją pobūdį.

32 Šį aiškinimą patvirtina Direktyvos 90/434 tikslas – pašalinti fiskalines įmonių restruktūrizavimo tarptautiniu lygmeniu kliūtis, pirma, užtikrinant, kad galimas akcijų vertės padidėjimas nebus apmokestintas prieš faktinį jų pardavimą, ir, antra,

išvengiant to, kad keičiantis akcijomis operacijos, susijusios su labai dideliu vertės padidėjimu, nebus apmokestintos paprasčiausiai dėl to, kad jos atliekamos vykstant restruktūrizavimui.

33 Pagrindinėje byloje reikia konstatuoti, kad bylos medžiagoje nėra jokių nuorodų, įrodančių, kad nagrinėjami dividendai buvo sudedamoji atlygio, kurį *Dooralong* turėjo sumokėti už *Cosmopolit* įsigijimą, dalis, o ši aplinkybė būtų galimybės kvalifikuoti kaip „apmokėjimą grynaisiais pinigais" Direktyvos 90/434 2 straipsnio d punkto prasme būtina sąlyga. Priešingai, kaip teigia prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, yra aišku, kad niekuomet nebuvo H. M. Kofoed, N. Toft ir *Dooralong* susitarimo, kuriuo pastaroji būtų įpareigota išmokėti šiuos dividendus.

34 Esant tokioms aplinkybėms, pagrindinėje byloje nagrinėjami dividendai negali būti įtraukti apskaičiuojant „apmokėjimą grynaisiais pinigais", numatytą Direktyvos 90/434 2 straipsnio d punkte.

35 Todėl nagrinėjamam keitimuisi akcijomis taikoma Direktyvos 90/434 8 straipsnio 1 dalis, o tai reiškia, kad jo apmokestinimas iš principo yra draudžiamas.

36 Tačiau kadangi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas ir Danijos vyriausybė kelis kartus pabrėžė, jog minėtas keitimasis akcijomis buvo atliktas be jokio komercinio pagrindo ir turint vienintelį tikslą – sutaupyti mokesčių, taip pat kyla klausimas dėl minėto 8 straipsnio 1 dalies taikymo galimo piktnaudžiavimo teise atveju.

Dėl galimybės atsižvelgti į galimą piktnaudžiavimą teise

37 Remiantis Direktyvos 90/434 11 straipsnio 1 dalies a punktu, valstybės narės ypatingais atvejais išimtinai gali atsisakyti taikyti arba gali neleisti pasinaudoti visomis arba dalimi šios direktyvos nuostatų, jeigu išaiškėja, kad keitimosi akcijomis pagrindinis arba vienas iš pagrindinių tikslų visų pirma yra mokesčių vengimas arba mokesčių slėpimas. Be to, ši nuostata taip pat patikslina, kad tai, jog operacija vykdoma ne dėl pagrįstų komercinių priežasčių, pavyzdžiui, operacijoje dalyvaujančių įmonių veiklos restruktūrizavimo arba racionalizavimo, gali leisti manyti, kad operacija turi tokį tikslą (žr. šiuo klausimu minėto sprendimo *Leur-Bloem* 38 ir 39 punktus).

38 Taigi Direktyvos 90/434 11 straipsnio 1 dalies a punktas atspindi bendrąjį Bendrijos teisės principą, kad piktnaudžiavimas teise yra draudžiamas. Asmenys negali remtis Bendrijos teisės normomis siekdami apgauti arba piktnaudžiauti. Jų taikymas negali būti išplėstas taip, kad apimtų piktnaudžiavimo praktiką, t. y. operacijas, atliekamas ne sudarant normalius komercinius sandorius, bet turint vienintelį tikslą – piktnaudžiaujant pasinaudoti Bendrijos teisėje numatytomis lengvatomis (žr. šiuo klausimu 1999 m. kovo 9 d. Sprendimo *Centros*, C-212/97, Rink. p. I-1459, 24 punktą; 2006 m. vasario 21 d. Sprendimo *Halifax ir kt.*, C-255/02, Rink. p. I-1609, 68 ir 69 punktus; 2006 m. balandžio 6 d. Sprendimo *Agip Petroli*, C-456/04, Rink. p. I-3395, 19 ir 20 punktus bei 2006 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Cadbury Schweppes ir Cadbury Schweppes Overseas*, C-196/04, Rink. p. I-7995, 35 punktą).

39 Tiesa, kaip pažymėjo ir generalinė advokatė savo išvados 59 punkte, kad pagrindinėje byloje yra tam tikrų nuorodų, galinčių galbūt pateisinti Direktyvos 90/434 11 straipsnio 1 dalies a punkto taikymą.

40 Tačiau pirmiausia reikia išsiaiškinti, ar, nesant specialios nacionalinės nuostatos, į Danijos teisę perkeliančios Direktyvos 90/434 11 straipsnio 1 dalies a punktą, ši nuostata vis tiek gali būti taikoma pagrindinėje byloje.

41 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagal EB 10 ir EB 249 straipsnius kiekviena valstybė narė, kuriai skirta direktyva, savo vidaus teisės sistemoje privalo imtis visų reikalingų priemonių direktyvos veiksmingumui siektino tikslo atžvilgiu užtikrinti (žr., be kita ko, 2005 m. kovo 10 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-531/03, nepaskelbta Rinkinyje, 16 punktą ir 2005 m. birželio 16 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-456/03, Rink. p. I-5335, 50 punktą).

42 Be to, teisinio saugumo principas draudžia direktyvoms pačioms sukurti pareigas asmenims. Taigi valstybė narė negali remtis direktyvomis asmenų atžvilgiu (žr., be kita ko, 1987 m. birželio 11 d. Sprendimo *Pretore di Salò prieš X*, 14/86, Rink. p. 2545, 19 ir 20 punktus; 1987 m. spalio 8 d. Sprendimo *Kolpinghuis Nijmegen*, 80/86, Rink. p. 3969, 9 ir 13 punktus; 1996 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Arcaro*, C-168/95, Rink. p. I-4705, 36 ir 37 punktus bei 2005 m. gegužės 3 d. Sprendimo *Berlusconi ir kt.*, C-387/02, C-391/02 ir C-403/02, Rink. p. I-3565, 73 ir 74 punktus).

43 Vis dėlto pirmiausia reikia pažymėti, kad pagal EB 249 straipsnio trečiąją pastraipą valstybės narės gali pasirinkti direktyvų įgyvendinimo formą ir būdus, leidžiančius geriausiai užtikrinti jų siekiamą rezultatą (žr. šiuo klausimu minėto 2005 m. birželio 16 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-456/03, 51 punktą).

44 Todėl, jeigu teisinė situacija, išplaukianti iš nacionalinių perkėlimo priemonių, yra pakankamai tiksli ir aiški, kad atitinkami asmenys galėtų žinoti savo teisių ir pareigų

apimtį, direktyvos perkėlimas į vidaus teisę nebūtinai reikalauja, kad kiekviena valstybė narė imtųsi teisės aktų leidybos veiksmų. Be to, kaip pažymėjo generalinė advokatė savo išvados 62 punkte, tam tikrais atvejais direktyvai perkelti, atsižvelgiant į jos turinį, gali pakakti ir bendro teisinio konteksto, todėl formalus ir pažodinis direktyvos nuostatų perėmimas specialiose nacionalinėse nuostatose nėra būtinas (žr. minėto 2005 m. birželio 16 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją* 51 punktą ir 2006 m. balandžio 6 d. Sprendimo *Komisija prieš Austriją*, C-428/04, Rink. p. I-3325, 99 punktą).

45 Antra, reikia priminti, kad taikydamos nacionalinę teisę visos valstybės narės valdžios institucijos turi ją aiškinti kiek įmanoma labiau atsižvelgdamos į Bendrijos direktyvų tekstą ir tikslus, kad būtų pasiektas šiomis direktyvomis siekiamas rezultatas. Nors tiesa, kad šis Bendrijos teisę atitinkančio aiškinimo reikalavimas negali būti išplėstas tiek, kad pati direktyva, nepaisant nacionalinio ją perkeliančio įstatymo, sukurtų pareigas asmenims, nustatytų arba padidintų baudžiamąją atsakomybę tų asmenų, kurie veikia pažeisdami jos nuostatas, vis dėlto pripažįstama, kad valstybė iš principo gali remtis Bendrijos teisę atitinkančiu nacionalinės teisės aktų aiškinimu asmenų atžvilgiu (žr. šiuo klausimu minėtų sprendimų *Kolpinghuis Nijmegen* 12–14 punktus ir *Arcaro* 41 ir 42 punktus).

46 Taigi pagrindinėje byloje, kaip pažymėjo ir generalinė advokatė savo išvados 63 punkte, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar Danijos teisėje yra nuostata ar bendras principas, pagal kuriuos piktnaudžiavimas teise yra uždraustas, arba kitos nuostatos dėl mokesčių vengimo ar mokesčių slėpimo, kurios galėtų būti aiškinamos pagal Direktyvos 90/434 11 straipsnio 1 dalies a punktą ir dėl to pateisintų nagrinėjamą keitimosi akcijomis apmokestinimą (žr. taip pat 1982 m. sausio 19 d. Sprendimo *Becker*, 8/81, Rink. p. 53, 34 punktą).

47 Prireikus prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar pagrindinėje byloje įvykdytos šių vidaus nuostatų taikymo sąlygos.

48 Taigi, atsižvelgiant į visa tai, kas pasakyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip, kad tokiomis aplinkybėmis, kokios yra pagrindinėje byloje, tokie dividendai, kokie buvo sumokėti, neturi būti įtraukti apskaičiuojant „apmokėjimą grynaisiais pinigais", numatytą Direktyvos 90/434 2 straipsnio d punkte, ir dėl to pasikeitimas akcijomis, koks yra nagrinėjamas, yra „keitimasis akcijomis" šios direktyvos 2 straipsnio d punkto prasme.

Todėl Direktyvos 90/434 8 straipsnio 1 dalis iš principo draudžia apmokestinti tokį keitimąsi akcijomis, nebent valstybės vidaus normos dėl piktnaudžiavimo teise, mokesčių vengimo arba mokesčių slėpimo galėtų būti aiškinamos pagal šios direktyvos 11 straipsnio 1 dalies a punktą ir dėl to pateisintų keitimosi akcijomis apmokestinimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

49 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

Į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip, kad tokiomis aplinkybėmis, kokios yra pagrindinėje byloje, tokie dividendai, kokie buvo sumokėti, neturi būti įtraukti

apskaičiuojant „apmokėjimą grynaisiais pinigais“, numatytą 1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyvos 90/434/EEB dėl bendros mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių įmonių jungimui, skaidymui, turto perleidimui ir keitimuisi akcijomis 2 straipsnio d punkte, ir dėl to pasikeitimas akcijomis, koks yra nagrinėjamas, yra „keitimasis akcijomis“ šios direktyvos 2 straipsnio d punkto prasme.

Todėl Direktyvos 90/434 8 straipsnio 1 dalis iš principo draudžia apmokestinti tokį keitimąsi akcijomis, nebent valstybės vidaus normos dėl piktnaudžiavimo teise, mokesčių vengimo arba mokesčių slėpimo galėtų būti aiškinamos pagal šios direktyvos 11 straipsnio 1 dalies a punktą ir dėl to pateisintų jo apmokestinimą.

Parašai.